Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0262

Konsekvenserne af Tyrkiets invasion i 1974 for de cypriotiske kvinder og piger og af de forbrydelser, som de tyrkiske tropper begik, samt følgevirkningerne heraf for ligestillingen mellem kønnene

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2026 om konsekvenserne af Tyrkiets invasion i 1974 for de cypriotiske kvinder og piger og af de forbrydelser, som de tyrkiske tropper begik, samt følgevirkningerne heraf for ligestillingen mellem kønnene (2026/2617(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8, 10, 78 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA[1] ("direktivet om ofres rettigheder"), som udgør en ramme for offercentreret retfærdighed, herunder tilfælde af seksuel vold,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet[2],

– der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik[3],

– der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 med henstillinger til Kommissionen om at identificere kønsbaseret vold som et nyt kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i

---

1 EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
2 EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.
3 EUT C 404 af 6.10.2021, s. 202.

TEUF[4],

– der henviser til sin beslutning af 5. maj 2022 om konsekvenserne af krigen mod Ukraine for kvinder[5],

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til Romstatutten for den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998,

– der henviser til Genèvekonventionerne, særlig den fjerde Genèvekonvention af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid,

– der henviser til FN's erklæring af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed og de opfølgende resolutioner hertil, nemlig resolution 1820 (2008) af 19. juni 2008, 1888 (2009) af 30. september 2009, 1889 (2009) af 5. oktober 2009, 1960 (2010) af 16. december 2010, 2106 (2013) af 24. juni 2013, 2122 (2013) af 18. oktober 2013, 2242 (2015) af 13. oktober 2015, 2467 (2019) af 23. april 2019 og 2493 (2019) af 29. oktober 2019,

– der henviser til FN's generalsekretærs seneste årsrapport om konfliktrelateret seksuel vold (S/2025/389) af 15. juli 2025, som blev forelagt i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 2467 (2019), hvori Rådet anmodede FN's generalsekretær om årligt at aflægge rapport om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010) og 2106 (2013) og anbefale strategiske tiltag,

– der henviser til de grundlæggende principper i folkeretten, til FN-pagten, til aftalerne på højt plan fra 1977 og 1979 mellem lederne af de to samfund i Cypern, til de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd om Cypern, herunder resolution 186 (1964), som bekræfter Republikken Cyperns suverænitet, resolution 541 (1983) og 550 (1984) om løsrivelsesforanstaltninger i Cypern og resolution 2815 (2026) om FN's fredsbevarende styrke på Cypern (UNFICYP) og til den godkendte ramme med udgangspunkt i en føderation bestående af to zoner og to samfund med politisk ligestilling som fastlagt i FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner om en omfattende løsning på problemet med Cypern,

– der henviser til rapporten af 10. juli 1976 fra Den Europæiske Menneskerettighedskommission i sagen Cypern mod Tyrkiet

---

4 EUT C 117 af 11.3.2022, s. 88.
5 EUT C 465 af 6.12.2022, s. 155.

(ansøgning nr. 6780/74 og nr. 6950/75),

– der henviser til FN's konvention om begrænsning af statsløshed af 30. august 1961,

– der henviser til FN's globale flygtningepagt fra 2018,

– der henviser til generel henstilling nr. 38 fra FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder om handel med kvinder og piger i forbindelse med global migration, som blev offentliggjort den 20. november 2020,

– der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings rapport af 15. december 1994 med titlen "Report on the situation in Cyprus (recent political developments)" (Rapport om situationen i Cypern (den seneste politiske udvikling)),

– der henviser til Europarådets konvention af 11. maj 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,

– der henviser til Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestillings (FEMM-udvalgets) delegationsrejse til Nicosia, Cypern, som fandt sted den 26.-28. maj 2025, og til den efterfølgende missionsrapport,

– der henviser til forretningsordenens artikel 167, stk. 2,

– der henviser til forslaget til beslutning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

A. der henviser til, at tyrkiske væbnede styrker den 20. juli 1974 invaderede Republikken Cypern og på trods af den FN-formidlede våbenhvile, der blev erklæret den 22. juli 1974 i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 353 (1974), indledte endnu en storstilet offensiv den 14. august 1974 i åbenlys strid med denne våbenhvile og dermed konsoliderede deres ulovlige besættelse og udvidede den til ca. 36 % af Republikken Cyperns område, tvangsfortrængte en stor del af civilbefolkningen og begik udbredte krænkelser og grusomheder mod civile, herunder kvinder og piger;

B. der henviser til, at besættelsesregimet, som er et resultat af den tyrkiske invasion i 1974 og er underlagt Tyrkiet, er ulovligt og ikke internationalt anerkendt; der henviser til, at gerningsmændene til kønsbaseret vold hovedsagelig var medlemmer af de tyrkiske væbnede styrker, som angiveligt handlede efter anvisning fra og/eller under beskyttelse af deres officerer;

C. der henviser til, at konsekvenserne af den tyrkiske militære invasion af Cypern i 1974 for kvinder og piger længe er blevet overset, idet cypriotiske kvinders erfaringer med vold og tvangsfordrivelse fortsat er nogle af de mindst anerkendte og ofte er udelukket fra officiel historisk, juridisk og institutionel anerkendelse;

D. der henviser til, at de lidelser, der blev forårsaget af begivenhederne i 1974 og deres eftervirkninger samt i forbindelse med tidligere vold mellem samfundsgrupper, berørte kvinder og piger fra alle samfund i Cypern, herunder græsk-cypriotiske, tyrkisk-cypriotiske, maronitiske, armenske og latinske kvinder, og deres erfaringer med vold, fordrivelse, tab og traumer fortjener lige meget anerkendelse, værdighed og støtte;

E. der henviser til, at Republikken Cypern fortsat er den eneste EU-medlemsstat, hvis territorium delvist er under et tredjelands ulovlige militære besættelse, hvilket har langvarige konsekvenser for alle cyprioter, navnlig kvinder og piger, og for EU;

F. der henviser til, at det er afgørende at anerkende den systematiske, organiserede og omfattende kønsbaserede vold udført af de tyrkiske militære styrker og den kønsbaserede vold udført af paramilitære ekstremistiske gerningsmænd på øen;

G. der henviser til, at tyrkiske væbnede styrker gennem systematisk adfærd og etableret praksis har forårsaget berøvelse af livet for alle cypriotiske samfund, herunder gennem vilkårlige drab på civile, og har udsat personer, herunder kvinder i alle aldre, for tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling;

H. der henviser til, at kvinder rammes uforholdsmæssigt hårdt af konfliktrelateret vold og vold i kølvandet på konflikter, og at konsekvenserne antager mange former såsom seksuel vold, tvangsfordrivelse, tvangsarbejde, former for seksuel udnyttelse, økonomisk sammenbrud og fysiske og psykologiske traumer; der henviser til, at den deraf følgende skade ofte varer ved i årtier efter den formelle afslutning af fjendtlighederne, hvilket undergraver kvinders økonomiske uafhængighed, kropslige autonomi og politiske deltagelse;

I. der henviser til, at mange overlevende blev tvunget til at migrere for at undgå stigmatisering og håndtere posttraumatisk stress, og at der er rapporteret om et uspecificeret antal tilfælde af selvmord eller selvmordsforsøg; der henviser til, at problemet i vid udstrækning fortsat er tabu på trods af nylige tilfælde af overlevende, der har afgivet offentlige vidneudsagn, herunder anonymt;

J. der henviser til, at voldtægt og seksuel vold mod civilbefolkningen fortsat anvendes på en udbredt og forsætlig måde som krigsvåben med henblik på at opnå politiske eller militære fordele; der henviser til, at konfliktrelateret seksuel vold også anvendes som en torturmetode og endda betragtes som et "krigsbytte"; der henviser til, at konfliktrelateret seksuel vold også kan være et våben og en taktik til ødelæggelse; der henviser til, at seksuelle voldshandlinger betragtes som forbrydelser i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning i både krigs- og fredstid;

K. der henviser til, at udbredt straffrihed for voldtægt bidrager til en

voldtægtskultur;

L. der henviser til, at det under FEMM-udvalgets delegationsrejse til Cypern blev nævnt, at der var et løbende samarbejde med den græsk-ortodokse kirke som en samfundsaktør, der bidrager til bevarelsen af kulturel identitet og dialog i forbindelse med den aktuelle situation i Cypern efter begivenhederne i 1974, der resulterede i besættelsen af øen; der henviser til, at det i forbindelse med missionen blev påpeget, at den udviser evne til at reagere med følsomhed og pragmatisme i perioder med akutte sociale omvæltninger, og at den har forpligtet sig til at fremme ligestilling mellem kønnene i denne henseende;

M. der henviser til, at der er et presserende behov for at tage hånd om cypriotiske kvinders langsigtede traumer, oplevelser og lidelser og indføre offercentreret rådgivning og specifikt udformede støttetjenester for at fremme deres personlige, sociale og økonomiske indflydelse og status; bemærker, at dette skal gøres på en måde, der respekterer autonomi og fortrolighed og mere generelt udviser størst mulig respekt for den menneskelige værdighed, herunder den psykologiske værdighed;

N. der henviser til, at det reelle antal cypriotiske ofre for seksuel vold fortsat er ukendt, at skønnene varierer betydeligt, og at tallene, som FEMM-udvalgets delegation har indberettet, varierer mellem 700 og 1 500; der henviser til, at denne usikkerhed hindrer procedurerne for erstatning og kompensation; der henviser til, at overlevende efter seksuel vold i Cypern ofte ikke melder sig for at anmelde de handlinger, de har været udsat for på grund af traumer, stigmatisering, frygt, skam og mangel på institutionel støtte og en sikker og pålidelig indberetningsmekanisme; der henviser til, at dette har forværret de langsigtede psykologiske, sociale og økonomiske konsekvenser;

O. der henviser til, at ofrene omfattede kvinder i alle aldre, fra mindreårige piger og teenagere til unge kvinder, midaldrende mødre og ældre kvinder og endda drenge, fædre og mænd;

P. der henviser til, at voldtægt og andre former for seksuel vold allerede i 1974 var forbudt i henhold til den humanitære folkeret, herunder artikel 27 i den fjerde Genèvekonvention, som kræver, at kvinder gives særlig beskyttelse mod voldtægt og enhver form for overgreb;

Q. der henviser til, at FEMM-udvalgets delegationsrejse til Cypern i maj 2025 fremhævede det presserende behov for at anerkende konsekvenserne af invasionen og den igangværende besættelse for kvinder og piger, herunder som et spørgsmål om værdighed og retfærdighed for overlevende;

R. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene, respekt for den menneskelige værdighed og beskyttelse af de grundlæggende

rettigheder er centrale EU-værdier og skal opretholdes konsekvent, herunder med hensyn til tidligere forbrydelser, der påvirker EU-borgere;

1. fordømmer på det kraftigste Republikken Tyrkiets militære invasion og fortsatte ulovlige besættelse af Republikken Cypern, nu i sit 52. år, som en alvorlig overtrædelse af folkeretten og en hindring for fred, stabilitet og forbindelserne mellem EU og Tyrkiet; fordømmer på det kraftigste de alvorlige og varige konsekvenser af invasionen for cypriotiske kvinder og piger, herunder konfliktrelateret seksuel vold og andre former for seksuel udnyttelse, tvangsfordrivelse, familieadskillelse og andre krænkelser af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, der i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder og piger, samt den langsigtede sociale, økonomiske og psykologiske skade, de har lidt;

2. understreger, at Republikken Tyrkiet fortsat bærer ansvaret i henhold til folkeretten for de krænkelser, der blev begået under og efter invasionen i 1974, og som omfatter alvorlige overtrædelser af Genèvekonventionerne, og minder om, at et sådant ansvar indebærer en forpligtelse til at sikre, at ofrene får fuld erstatning, herunder restitution, rehabilitering, oprejsning og garantier for, at det ikke gentager sig; opfordrer medlemsstaterne til at sikre effektiv erstatning til alle ofre for kønsbaseret vold, herunder seksuel vold; minder om, at en sådan erstatning bør være passende, omgående tildeles og holistisk for at anerkende den skade, der er lidt;

3. opfordrer til, at forhandlingerne om Cyperns genforening snarest og hurtigst muligt genoptages under ledelse af FN's generalsekretær, og understreger, at de bør fortsætte fra det punkt, hvor de blev afbrudt i Crans-Montana i 2017; bekræfter endnu en gang på det kraftigste sit standpunkt om, at den eneste holdbare løsning på problemet med Cypern er en retfærdig, omfattende, holdbar og demokratisk løsning inden for den veletablerede og aftalte FN-ramme og EU's regelsæt på grundlag af en føderation bestående af to samfund og to zoner med status med politisk ligestilling som fastlagt i FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner;

4. anerkender fuldt ud de dybtgående og flerdimensionelle konsekvenser af invasionen og besættelsen for cypriotiske kvinder og piger, hvis mod, styrke og lidelse alt for ofte er forblevet usynlige, underrapporterede og utilstrækkeligt anerkendt på nationalt, europæisk og internationalt plan; understreger, at cypriotiske kvinder og piger også har været vigtige drivkræfter for modstand, solidaritet og fredsopbygning, og opfordrer til, at deres lederskab anerkendes og støttes i alle relevante politikker; anfører, at enhver politisk proces vedrørende øens fremtid fuldt ud skal omfatte kvinder i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000);

5. opfordrer Tyrkiet til trække dets tropper ud af Cypern og afholde sig

fra enhver ensidig handling, der vil konsolidere en permanent besættelse af øen, og fra handlinger, der ændrer den demografiske balance;

6. anerkender konsekvenserne af tvangsfordrivelsen, herunder intern fordrivelse, som følge af invasionen og den igangværende besættelse og dens varige indvirkning på første, anden og tredje generation af cyprioter, navnlig kvinder og piger, som er blevet uforholdsmæssigt hårdt ramt; fremhæver, at mange har oplevet tab af hjem, lokale netværk og kulturel kontinuitet samt intergenerationelle traumer, identitetsfragmentering og vedvarende følelser af fordrivelse og manglende tilhørsforhold, hvilket forværres af uligheder mellem kønnene og de specifikke sociale forventninger, der stilles til kvinder; understreger, at dette skal håndteres gennem målrettede psykosociale støttepolitikker for ofre og overlevende;

7. anerkender, at konfliktrelateret seksuel vold har langsigtede sekundære sociale og økonomiske konsekvenser, herunder fattigdom, udstødelse og stigmatisering, og opfordrer Rådet til at sikre, at disse virkninger vurderes fuldt ud og afspejles i de erstatningsforanstaltninger, der vedtages på nationalt plan;

8. anerkender, at størstedelen af de kvinder og piger, der blev voldtaget under invasionen og i kølvandet herpå, kunne få adgang til seksuelle og reproduktive sundhedsydelser, navnlig abort, på Cyperns hospitaler og britiske baser, selv om abort var kriminaliseret på daværende tidspunkt;

9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at ofre for voldtægt har adgang til det fulde spektrum af tjenester vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, navnlig nødprævention, profylaktisk behandling efter eksposition, behandling og forebyggelse af seksuelt overførte infektioner, herunder hiv- og HPV-test, sikker og lovlig abortbehandling og barselspleje, som led i den kliniske håndtering af voldtægt;

10. roser de 22 EU-medlemsstater, der har ratificeret Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (Istanbulkonventionen), herunder Cypern; opfordrer Kommissionen til at foreslå lovgivning om fastlæggelse af en EU-dækkende definition af voldtægt, der er baseret på kravet om frivilligt, informeret og reversibelt samtykke i overensstemmelse med Istanbulkonventionens artikel 36; opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivningsmæssige ændringer for at bringe definitionen af voldtægt i deres nationale lovgivning i overensstemmelse med Istanbulkonventionens artikel 36;

11. opfordrer Kommissionen til at støtte Cypern i de fortsatte bestræbelser på at fastslå det fulde omfang af konfliktrelaterede forbrydelser, herunder seksuel vold, og fastslå antallet af ofre, indsamle data og dokumentere vidneudsagn sikkert og dermed sikre

passende officiel anerkendelse, oprejsning og erstatning til overlevende og, hvor det er relevant, deres efterkommere, fremme historisk bevidsthed og yde støttetjenester til overlevende gennem en forbedret national handlingsplan;

12. anerkender Cyperns initiativ til opførelse i Nicosia af et monument for kvinder, der er ofre for seksuel vold, som et rum for kollektiv erindring og anerkendelse; mener, at placeringen af monumentet på et synligt og fremtrædende sted vil bidrage til at anerkende ofrenes traumer og lidelser;

13. opfordrer de medlemsstater, der har oplevet udbredte krænkelser af menneskerettighederne, enten under væbnede konflikter eller under autoritære regimer, til straks at tage fat på spørgsmålet om seksuel og kønsbaseret vold gennemlevet af ofre og overlevende, til at bryde tavsheden, tilskynde til vidneudsagn ved hjælp af formelle undersøgelser og til at iværksætte mindeinitiativer, der specifikt anerkender og dokumenterer krænkelser begået mod kvinder og piger, herunder konfliktrelateret seksuel vold, tvangsfordrivelse og kønsbaseret forfølgelse, med henblik på officielt at anerkende forbrydelserne og åbne mulighed for erstatning; understreger, at sådanne initiativer bør udgøre en integreret del af retsprocesser, der har til formål at udfordre historisk tavshed, fjerne stigmatisering og bekræfte kvinders autonomi, integritet, handlekraft og værdighed;

14. opfordrer FN's generalsekretær, som konsekvent udarbejder årlige rapporter om seksuel vold i konfliktområder, til at undersøge de relevante FN-arkiver og andre kilder for at dokumentere de grusomheder, der blev begået i Cypern;

15. glæder sig over den indsats, der er gjort på nationalt plan i Cypern for at anerkende overlevende og afhjælpe tidligere uretfærdigheder, som alle samfund har været udsat for; opfordrer medlemsstaterne til at oprette erstatningsmekanismer for ofre for og overlevende efter seksuel vold i overensstemmelse med direktivet om ofres rettigheder; understreger, at artikel 16 i direktivet om ofres rettigheder fastsætter, at erstatning bør betales af gerningsmanden;

16. opfordrer Tyrkiet til at yde effektiv erstatning til ofre for og overlevende efter konfliktrelateret seksuel vold og andre alvorlige krænkelser begået under og efter invasionen i 1974;

17. tilskynder til EU-dækkende bevidstgørelse om konfliktrelateret seksuel vold og de langsigtede konsekvenser heraf med henblik på at bryde tabuer, bekæmpe stigmatisering og sætte overlevende i stand til at stå frem;

18. støtter afholdelsen af en offentlig høring på højt plan med deltagelse af personer, der har overlevet konfliktrelateret seksuel vold i hele verden, og navnlig i Cypern, kvinderettighedsorganisationer og fredsskabere, eksperter i international strafferet og repræsentanter for civilsamfundet, med henblik på formelt at anerkende deres

vidneudsagn og erfaringer inden for EU's institutionelle rammer og vise alvoren af den tyrkiske invasion i 1974;

19. understreger behovet for stærkere retlige rammer i Cypern og for retlige mekanismer med offeret i centrum for på passende vis at håndtere den konfliktrelaterede seksuelle vold, der var rettet mod utallige kvinder, og sikre passende svar på ofrenes krav om retfærdighed;

20. fordømmer på det kraftigste brugen af seksuel vold som krigsvåben, hvilket er en alvorlig overtrædelse af Genèvekonventionerne, og opfordrer Kommissionen til at øge bevidstheden om dette spørgsmål ved at overveje Cyperns erfaringer med konflikter for at forhindre yderligere vold og træffe foranstaltninger, hvis nye konflikter bryder ud; opfordrer endvidere Kommissionen til fortsat at fremme ansvarlighed og støtte initiativer, herunder særlige finansielle mekanismer, der værner om ofrenes og deres familiers rettigheder, til at fremme historiebevidsthed, til at fremme ligestilling mellem kønnene i EU og til at lette ofrenes sociale reintegration;

21. opfordrer Kommissionen til at øge sin finansielle støtte til Komitéen for Forsvundne Personer på Cypern, således at den fuldt ud kan opfylde sin opgave med at opgrave, identificere og tilbagesende forsvundne personers jordiske rester til deres pårørende, som omfatter cypriotiske kvinder, der fortsat står over for alvorlige psykiske lidelser ud over de specifikke konsekvenser af krigen; understreger imidlertid, at finansiel bistand alene er utilstrækkelig i betragtning af den fortsatte mangel på fuldt samarbejde, begrænset adgang til militære områder og arkiver og hindringer fra Tyrkiets og den ulovlige løsrivelsesenheds side i den nordlige del af Cypern, hvilket i væsentlig grad hindrer komitéens effektive funktion og den rettidige gennemførelse af dens humanitære mandat;

22. opfordrer Tyrkiet til at give fuld og ubegrænset adgang til alle relevante officielle optegnelser vedrørende invasionen i 1974 og dens eftervirkninger og til at samarbejde fuldt ud med internationale myndigheder og Republikken Cypern med hensyn til konfliktrelateret seksuel vold, tvungne forsvindinger og andre alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret;

23. bekræfter på ny, at EU ikke kun har en politisk, men også en moralsk og retlig forpligtelse til at værne om alle EU-borgeres værdighed, rettigheder og historiske erindring, herunder cypriotiske kvinder og mænd, der har været udsat for konfliktrelateret vold, og fremhæver behovet for et vedvarende engagement og en principfast indsats for at tackle sådanne alvorlige krænkelser for at sikre overensstemmelse med EU's eksterne forpligtelser med hensyn til ligestilling mellem kønnene og menneskerettigheder;

24. opfordrer til øget og vedvarende finansiel og teknisk støtte fra EU til offercentrerede tjenester i Cypern, herunder specialiseret

traumerådgivning og kønssensitiv rådgivning, langsigtet psykosocial bistand og intergenerationelle programmer for helbredelse, som er skræddersyet specifikt til overlevende og deres familier og leveres af kvalificeret og specialiseret personale for at forhindre sekundær viktimisering;

25. støtter Cyperns fulde gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed, navnlig gennem vedtagelse af en forbedret og mere omfattende national handlingsplan, og opfordrer til, at flere kvinder inddrages i fredsopbygningsprocesserne;

26. opfordrer til fuld overholdelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, navnlig hvad angår støtte til ofre for seksuel vold og rettidig omhu med hensyn til at forebygge, efterforske, straffe og yde erstatning for sådanne voldshandlinger;

27. roser det arbejde, der udføres af civilsamfundsorganisationer og fælles grupper på tværs af de to samfund med hensyn til ligestilling mellem kønnene i Cypern, herunder civilsamfundsinitiativer på græsrodsniveau, navnlig dem, der ledes af kvinder, og glæder sig over deres rolle med hensyn til at fremme tillid, forsoning og dialog; tilskynder til udveksling af god praksis mellem Cypern og andre lande med erfaring i krænkelser af kvinders rettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke samarbejdet med det cypriotiske civilsamfund, sammenslutninger af ofre og relevante internationale organer, der er involveret i sandhedssøgnings- og forsoningsbestræbelser, herunder gennem tilvejebringelse af tilstrækkelig EU-finansiering;

28. bekræfter på ny den bindende karakter af FN's Sikkerhedsråds resolutioner vedrørende Cypern.

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og FN's generalsekretær og anmoder om, at den oversættes til tyrkisk og fremsendes til Republikken Tyrkiets præsident, regering og parlament.